

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXXIII. — Wydana i rozesłana dnia 27. czerwca 1886.

96.

Rozporządzenie ministerstwa skarbu z d. 12. czerwca 1886, tyczące się wprowadzania napowrót bez opłaty cła do okręgu cłowego austriacko-węgierskiego rezerwoarów żelaznych, użytych do wywozu płynów wysokowych pędzonych za granicę.

W porozumieniu z c. k. ministerstwem handlu i interesowanemi ministerstwami król. węgierskiemi zmienia się w części ustęp 2 rozporządzenia ministerstwa skarbu z dnia 1. września 1885 (Dz. u. p. Nr. 126) i pozwala, żeby rezerwoary żelazne, używane do wywozu spirytusu, a przeto także i wagony kolejowe, takimi rezerwoarami opatrzone, z krajów tutejszych pochodzące, gdy po wypróżnieniu wracają, wolne były od cła i przepuszczane bez postępowania wywodniczego, jeżeli rezerwoary te lub wagony z takimi rezerwoarami są własnością krajowego przedsiębiorstwa kolejowego i w skutek tego zapisane w inwentarzu, tudzież cechą i liczbą oznaczone.

Dunajewski r. w.

97.

Rozporządzenie ministerstw spraw wewnętrznych i handlu z dnia 17. czerwca 1886,

którem częściowo zmienia się i uzupełnia rozporządzenie ministeryalne z dnia 17. września 1883 (Dz. u. p. Nr. 152), tyczące się rozgraniczenia uprawnień między aptekami a handlami materyałów i innemi stycznymi rodzajami przemysłu.

Ministerstwa spraw wewnętrznych i handlu uznały za potrzebne uzupełnić a po części zmienić rozporządzenie ministeryalne z dnia 17. września 1883 (Dz. u. p. Nr. 152), tyczące się rozgraniczenia uprawnień między aptekami a handlami materyałów i innemi stycznymi rodzajami przemysłu, w sposób następujący:

(Polnisch.)

§. 1.

Dla zapobieżenia mylnym wykładom oświadcza się, że wyjątki od przedmiotów, których sprzedaż zastrzeżona jest aptekom, w ustępie 2. §fu 2go rozporządzenia ministeryalnego z dnia 17. września 1883 (Dz. u. p. Nr. 152) wyrażone, o ile wyjątki te tyczą się środków dyetetycznych i kosmetycznych jakoteż środków do czyszczenia zębów, tudzież bandaży chirurgicznych, obejmują wszelkie środki dyetetyczne i kosmetyczne, jakoteż wszelkie bandaże chirurgiczne jakiegokolwiek nazwy, a więc wszelkie rodzaje soków owocowych, wyskoków, esencji, past, pastelek, pomad, plastrów itd., i że prawo sprzedawania tych przedmiotów o tyle tylko jest zastrzeżone aptekarzom, o ile są wyrobione według przepisów farmakopei.

§. 2.

Postanowienia §fu 3go rzeczzonego rozporządzenia ministeryalnego uzupełnia się jak następuje:

O uprawnieniu do sprzedaży materiałów lub przetworów chemicznych, służących do celów lekarskich, gdy jednoczesne techniczne używanie tychże a oraz zastrzeżone aptekarzom prawo sprzedaży daje powód do wątpliwości lub sporu, orzeka w danym razie po zasięgnięciu opinii znawców ministerstwo spraw wewnętrznych w porozumieniu z ministerstwem handlu.

§. 3.

W myśl §fu 4go rozporządzenia ministeryalnego z dnia 17. września 1883 (Dz. u. p. Nr. 152) pozwala się na zasadzie wniosków Władz administracyjnych krajowych trzymać na sprzedaż i sprzedawać także w innych handlach prócz aptek, pod warunkami w dalszych paragrafach podanymi, następujące przedmioty, przeznaczone wyłącznie do celów lekarskich:

Absinthii herba
Althaeae folia et radix
Angelicae radix
Arnicae rhizoma
Asa foetida
Auranti folia
Calami aromatici rhizoma
Calendulae flores
Capilli Veneris herba
Cassiae fistulae fructus
Centaurii minoris herba
Chamomillae vulgaris flores
Foeni graeci semen
Gentianae radix
Graminis rhizoma
Hyssopi herba
Inulae radix
Imperatoriae rhizoma
Iridis florentinae rhizoma
Jaceae herba
Lichen islandicus
Liquiritiae radix
Lycopodium
Malvae flores et folia
Manna

Meliloti herba
Melissae herba
Menthae crispae folia
Menthae piperitae folia
Millefolii herba
Oleum jecoris aselli
Oleum lauri
Ononidis spinosae radix
Origani herba
Papaveris Rhoeados flores
Phellandrii aquatici semen
Quassiae lignum
Rhei radix
Rosae flores
Rosmarini folia
Sambuci flores
Scelopendrii herba
Serpylli herba
Spongia usta
Tamarindi fructus
Taraxaci radix
Tiliae flores
Trifolii fibrini herba
Valerianae radix
Verbasci flores.

§. 4.

Przemysłowców, którzy otrzymali konsens na zasadzie §fu 16go l. 13 ustawy przemysłowej z dnia 20. grudnia 1859 (Dz. u. p. Nr. 227) a względnie na zasadzie §fu 15go l. 14 ustawy z dnia 15. marca 1883 (Dz. u. p. Nr. 39), upoważnia się do objęcia w zakres przemysłu swego trzymania na sprzedaż i sprzedawania przedmiotów, wymienionych w §. 5 niniejszego rozporządzenia.

§. 5.

Przedsiębiorcom handlu materiałów a w miejscach, gdzie handlu materiałów niema, także przedsiębiorcom innych handlów może Władza przemysłowa I. instancyi dać upoważnienie do trzymania na sprzedaż i sprzedawania przedmiotów wymienionych w §fie 3cim niniejszego rozporządzenia.

Przy nadawaniu upoważnienia należy mieć na względzie stosunki i potrzeby miejscowe.

Celem uzyskania upoważnienia, ubiegający się winien udowodnić albo świadectwem instytutu publicznego, w którym towaroznawstwo jest wykładane, albo w braku tegoż, złożeniem egzaminu przed lekarzem powiatowym rządowym, że zdoła przerzeczone przedmioty niewątpliwie poznać i od siebie odróżnić.

§. 6.

Sprzedawcy obowiązani są trzymać na składzie przedmioty lekarskie w §. 3 niniejszego rozporządzenia przytoczone, tak w lokalu sprzedaży jak i w magazynach, oddzielnie od innych towarów, w stosownych naczyniach, chroniących je od pyłu i wszelkiego zanieczyszczenia, opatrzonych właściwymi i wyraźnymi napisami, zawsze tylko niezepsute i dobre.

Przedmioty roślinne wolno trzymać w zapasie i sprzedawać tylko nierozdrobnione lub grubo pokrajane, żeby na pierwszy rzut oka można było poznać, czym są. Na opakowaniu powinna być napisana wyraźnie nazwa wydanego przedmiotu.

§. 7.

Władza przemysłowa utrzymywać ma wykaz lokalów sprzedaży i nadzorować je jak najostrzej (§. 8, lit. a ustawy z dnia 30. kwietnia 1870, Dz. u. p. Nr. 68). Mianowicie lekarze urzędowi winni odbywać w nich niekiedy rewizye a przytem baczyć i na to, czy sprzedawcy trzymają się granic swego upoważnienia i czy zachowują ściśle przepisy powyższe.

§. 8.

Ze względu na szczególne stosunki, panujące w siedzibach gorączek w Przyborzu i Dalmacyi, upoważnia się c. k. namiestnictwa w Tryeście i Zadrze dozwalać przemysłowcom zaufania godnym trzymania na składzie i sprzedawania siarczanu chinu z aptek wziętego i w aptekach podzielonego na dawki po 0.5 i 1.0 grama.

Torebki, w których dawki te muszą być zachowywane, powinny być przez aptekarza zapieczętowane i opatrzone wyraźnymi napisami, podającymi dokładnie ilość dawki; nadto na obwinieciu powinna być wyrażona firma aptekarza, od którego dawki siarczanu chinu zostały nabyte.

Przemysłowiec, który uzyskał upoważnienie do wydawania siarczanu chinu, obowiązany jest nabywać go w sposób wyżej przepisany wyłącznie tylko z aptek i udowodnić, że go tak nabywa osobną książeczką poborczą, w której ilość nabytych dawek i czas nabycia ma wyrażony i podpisem aptekarza potwierdzony.

§. 9.

Wykroczenia przeciw niniejszemu rozporządzeniu podlegają postanowieniom karnym, podanym w §. 6 rozporządzenia ministeryalnego z dnia 17. września 1883 (Dz. u. p. Nr. 152).

§. 10.

Upoważnienia, dane na zasadzie §§. 5 i 8 niniejszego rozporządzenia, mogą być cofnięte przez Władzę, która dała upoważnienie, także w przypadkach nie przewidzianych w §fie 9, jeżeli co do osoby, której dano upoważnienie, powstaną wątpliwości.

Taaffe r. w.

Pusswald r. w.

98.

Ustawa z dnia 25. czerwca 1886,

zawierająca postanowienia co do sądownictwa w tych sprawach karnych, które polegają na dążeniach anarchicznych.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowią co następuje:

§. 1.

Rozprawa główna, tycząca się oskarżenia o czyn karygodny, która istniejącymi ustawami przekazana jest sądowi przysięgłych, nie należy do sądu przysięgłych wtedy, gdy czyn karygodny polega na dążeniach anarchicznych, mających na celu gwałtowny wywrót istniejącego porządku państwowego lub społecznego.

W przypadku tym zastosowane być mają postanowienia §§. 3 i 4 ustawy z dnia 23. maja 1873 (Dz. u. p. Nr. 120) o czasowem zawieszeniu sądów przysięgłych, i oskarżyciel winien w tym celu podać stosowny wniosek w myśl §fu 207, l. 4 k. p. k. Obwiniony ma prawo sprzeciwiania się temu wnioskowi w myśl drugiego ustępu §fu 208 k. p. k.

Jeżeli na naradzie, która odbyć się ma po zamknięciu rozprawy, Trybunał uzna, że nie jest udowodnione, iż czyn karygodny polega na dążeniach anarchicznych, mających na celu gwałtowny wywrót istniejącego porządku państwowego lub społecznego, orzecze, że jest niewłaściwym, a do dalszego postępowania zastosowane będą postanowienia §fu 261 k. p. k.

§. 2.

Ustawa niniejsza obowiązywać będzie przez ciąg dwóch lat.

§. 3.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Memu Ministrowi sprawiedliwości.

Schönbrunn, dnia 25. czerwca 1886.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Pražák r. w.